ارض سلم، ارضی بدون هرگونه «شیة» و «عدو»

حال ببینید چه شواهد مهمی در این روایت هست؛ تا فرمودند: «یبدلها اللّه من السلام» میخواهند توضیح بدهند که آن زمین، چطور سلام است. میفرمایند: «وَ يُسَلِّمُ مَا فِيهَا لَهُمْ الا شِيَةَ فِيهَا»؛ یعنی این زمین، سلم محض است. هیچ حالت خط خطی و شقاق و نفاق در آن نیست. از این «ال شیة فیها» که دنبالهی آن حضرت علیه السلام فرمودند، معلوم میشود که میخواهند آن زمین را توضیح بدهند. نه اینکه سلام این را میآورد. بلکه خود زمین، به این صورت است. خود زمین «ال شیة فیها» است. اگر عدو داشته باشد، «شیة» است. هر عدوی، برای ایمان و مؤمن، «شیة» است. چه در جاد اکبر باشد و چه در جاد اصغر باشد. در جاد اصغر و جاد اکبر، هر عدوی باقی باشد، «شیة» است.

آن استاد، در درس اسفارشان این شعر را مدام میخواندند: «آسمانهاست در ولایت جان» را زیاد میخواندند. شعر دیگر در همین ولایتی که آسمانها است، عقربها و افعیها ... . در ولایت نفس به این صورت است: «أعدى عَدُوِّكَ نَفسُكَ الَّتي بَينَ جَنبَيكَ»[1]. اعدی عدوک است، شوخی نیست؛ «بَقِيَ عَلَيْهِمُ الْجِوَادُ الْأَكْبَرُ»[2]. بنابراین در چنین فضایی که مؤمن عدو دارد؛ عدوی در فضای جاد اکبر ای عدوی در فضای اصغر؛ این ارض سلام نیست، سلم نیست، «ال شیة فیها» نیست. هر عدوی یک «شیة» است.

---

[1]. تنبيه الخواطر و نزهة النواظر (مجموعة ورّام)، ج ۱، ص ۵۹.

[2]. شيخ صدوق، الأمالی ج ۱، ص ۴۶۶.

بازبینی #2
ایجاد شده 20 ژوئیه 2024 13:14:13 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 ژوئیه 2024 14:17:19 توسط ... .